احسان الله آرینزی ۲۰۱۲/۰۴/۲۳

فرار مردم از (بهشت افغانستان) به (جهنم غرب)!

ماه ها و سال هاست که یکعده خانواده های افغان، خاصتاً نسل جوان بخاطر دستیابی به امنیت روانی و فزیکی، رفاه، تغذیه، درس، تعلیم و ورزش بهتر و مهمتر از آن رسیدن بجایی که در آنجا جان بکند و یك قسمت عواید خودرا برای تأمین معیشت خانواده خود به افغانستان بفرستند، دل بدریا زده و با خرچ هزار ها دالر که با صد ها مشکل ذخیره کرده اند، حلال یا حرام، عزم سفر میکنند و میخواهند که در کدام کشور پیشرفته دنیا پناه بجویند.
در دو هفته پیش خبری به نشر رسید که کشتی حامل ۱۲۰ مهاجر که بیشترین آنها جوانان افغانستان بودند، توسط پولیس اندونیزیا نجات داده شد و اگر نه باز حدود صد خانواده افغان به گلیم سیاه می نشست و فاتحه جگر گوشه گان آرمان بدل شان را ماتم میگرفتند. اینك باز خبری نشر شد که ارتباط ملوانان یك کشتی مسافربری که ۶۰ افغان را از آبهای پهلوی اندونیزیا بطرف سواحل استرالیا میبرد، با مامورین ساحلی قطع شده و هیچگونه خبری از سرنوشت این فرزندان آدم بدسترس نیست. تا دیده شود که آیا مقامات اندونیزیایی به کمك این بخت برگشته گان شتافته و یا آنها را به سرنوشت نامعلومی سپرده اند. کسانی که مستحق زنده گی آرام انساني در کشور اصلی خود نیستند، در دریا ها نیز مستحق کمك نبوده و باید بدست کوسه ماهی ها، نهنگ ها و سایر حیوانات گوشت خوار دریا ها سپرده شوند!
اگر چه بعداً خبری به نشر رسید که کشتی خالی این مهاجرین در کدام منطقه ساحلی اندونیزیا یافت شده، اما از سرنوشت مسافرین آن خبری در دست نیست و ممکن که در جنگلات همجوار پراگنده شده باشند.
باین ارتباط قصهٔ بیادم میاید که به نوعی با موضوع مورد بحث ما همخوانی دارد و جالب بنظر میاید.
خواننده گان عزیز حتماً بیاد دارند که در سالیان ایکه دیوار برلین المان غرب را از المان شرق جدا میساخت، یکعده از جوانان شرق میخواستند که به المان غرب بگریزند و البته که این کاری آسان نبود، پاسبانان مرزی المان شرقی، با سگ های تعلیمی و وسایل زرهی در طول دیوار کشیك میدادند و احدی اجازه نداشت که بطرف غرب برود و چه بسا کسانی که حین فرار از فراز این دیوار، با شلیك گلوله های سربازان المان شرق کشته شده و یا توسط سگها دریده شده بودند!
در یکی از همان سال ها خبری به نشر رسید که دو جوان چترباز المان شرقی به المان غرب پناهنده شدند. خبر این فرار در مطبوعات غرب بسیار جالب تهیه شده بود: (فرار از بهشت شرق به جهنم غرب)!
منظور تهیه کننده گان عنوان فوق این بود که دو جوان از المان شرق، جائیکه رهبران حزب کمونست و پیروان حزبی ایشان آنرا بهشت روی زمین میخواندند، بطرف المان غرب که از نظر رهبران المان شرق حیثیت جهنم را داشت فرار کردند!
قصه کوتاه این دو جوان المان شرق که تصمیم گرفته بودند به المان غرب فرار کنند، یکنوع کاغذ پران بزرگ پلاستیکی ساخته بودند که با آن چتر بازی میکردند. این دو جوان بار ها خودرا با همین چتر از سر بام ها و یا تپه های بلند به پرواز درآورده و به کمك باد آهسته به زمین فرود می آمدند. این دو جوان بعد از تمرینات و نمایشات متعدد در شهر های مختلف المان شرق، بالاخره محلی را در نزدیکی های سرحد المان غرب برای نمایش انتخاب کردند، مثلیکه این دو جوان مسیر باد ها را نیز در نظر گرفته و محاسبه نموده بودند که با یك پرواز چند دقیقه یی میتوانند سرحد را عبور نموده و در آنطرف مرز به زمین بنیشنند! یکروز ایشان در یك نقطه نزدیك به سرحد المان غرب به نمایش چتربازی پرداختند که مردم زیاد آنها را تماشا میکردند.
چتربازان که خود را از یك نقطه مرتفع رها کرده بودند، به کمك باد آهسته - آهسته بطرف سرحد مشترك حرکت نموده و بالاخره با اغفال پولیس سرحدی از خط مرزی یا دیوار مشهور برلین عبور کرده و در خاك زمین المان غرب به فرود آمدند!
مطبوعات غربی این فرار جالب را (فرار از بهشت شرق به جهنم غرب) نام نهادند که تا حال یاد خاص و عام میباشد.
حال اگر ببینیم جوانان افغان نیز در واقع کفران نعمت میکنند و از بهشتی که امریکا و ناتو و یاران افغانی ایشان مانند آقای کرزی و حضرات معاونین و مشاورین و وزرا و والیان و رهبران تنظیم ها و قوماندان های به اصطلاح جهاد و مقاومت و سائر نور چشمی ها و دوستان و خویشاوندان و اقارب مسلح و غیر مسؤول ولی واجب الاحترام در افغانستان فراهم آورده اند، فرار میکنند و به جهنم پناه میبرند! فرار جوانان افغان به کشور های همسایه و دور و نزدیك مسأله نیست که ساده انگاشته شود. این سلسله سالها ادامه دارد و مردم بیچاره ما ملیون ها دالر را برای ارسال اولاد های شان به کشور های پیشرفته دنیا مصرف میکنند تا زنده و سلامت بمانند و درس و تعلیم کسب نمایند.
من نمیدانم وقتیکه رئیس جمهور، معاونین رئیس جمهور و سائر ارباب امور اخبار ناگوار و تکان دهنده غرق شدن جوانان و خانواده های هموطن ما را در آبهای مناطق مختلف دنیا میشوند، چطور از عرق خجالت آب نمی شوند؟ ایشان

افغان جرمن آنلاین تاسو په درنښت همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادښت: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

اگر خودرا بزرگان این ملت و رهبران منتخب و خدمتگار مردم فکر میکنند، باید بدانند که مادران و پدران جوانانیکه هر روز به بهانه های مختلف تلف میشوند، کشته میشوند، معیوب و معلول میشوند، فرار میکنند و خوراك نهنگ ها و کوسه ماهی های میشوند، اولاد های خود را مانند فرزندان آقایان کرزی، مارشال و خلیلی و سائر زعما و بزرگان و وزرا و مشاورین و رهبران و قوماندانان دوست دارند و میخواهند که روز های شاد فرزندان خود را بچشم ببینند.
اگر اقای کرزی میخواهد پستانك و شیر و لباس اطفال اش از ایتالیا و فرانسه بکابل برسد و اگر مارشال دوست دارد که فرزندان اش در قصر پروان مینه زندگی کنند و همه چیز عالم در خانه وی انبار شود و اگر خلیلی میخواهد که فرزندان اش از برکت شهرك ها و قرار داد های برادرش در عالمی از ناز و نعمت غرق باشند، یقین داشته باشد که همه مادران و پدران افغان برای فرزندان شان آرمان های مشابه دارند، ولی امکانات آنرا ندارند که فرزندان خود را حتی با نان خشك سیر بسازند!
لا درك شدن و مرگ و میر مهاجرین افغان در آب های جوار اندونیزیا که تا حال ده ها بار خانواده های عزیز ما را به ماتم نشانیده، داغی است که هرگز از پیشانی بزرگان دین و دولت فعلی افغانستان زدوده نخواهد شد.
آنها باید واقعاً شرایط زنده گی شرافتمندانه، تحصیل، کار و امنیت فزیکی و روانی مردم افغانستان را به نیکویی فراهم آورند، تا دگر کسی به ترك خانه و کاشانه خود مجبور نشود، در غیر آن هر روز عدهٔ در حال فرار از وطن، و در واقع از دست ظلم و بی عدالتی موجود در کشور، در دریا ها غرق شده و داستان چند حاکم دنیا پرست، شکمپاره، پول دوست و بی کفایت در تاریخ کشور ما بخط درشت ولی سیاه نگاشته خواهد شد!

پایان

افغان جرمن آنلاین په درښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادښت: دلیکنې د لیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ